

■ Zróżnicowanie warunków pracy i życia w UE

Możliwość wyjazdu zarobkowego za granicę w istotny sposób ogranicza zjawisko bezrobocia. W ostatnich latach na skutek kryzysu ekonomicznego w wielu krajach stopa bezrobocia znacząco wzrosła, np. w Hiszpanii z 11,3 % w 2008 r. do 21% w 2011 r. Z tego względu znalezienie pracy przez obcokrajowca w wielu krajach UE jest utrudnione. Podejmując decyzję o pracy w jednym z państw Unii, należy mieć świadomość tego, że warunki pracy i życia są w poszczególnych krajach bardzo zróżnicowane. Na przykład wysokość ustawowo przyjętej **płacy minimalnej** w najbogatszych krajach UE (np. w Luksemburgu, Wielkiej Brytanii czy we Francji) w 2011 r. przekraczała 1000 euro. W najbiedniejszych krajach, jak Bułgaria czy Rumunia, płaca ta wynosiła natomiast poniżej 200 euro.

Zróżnicowanie warunków pracy dotyczy także jej tygodniowego wymiaru czasowego. W większości krajów UE wynosi on 40 godzin, ale np. we Francji tylko 35 godzin. Różny jest też wymiar urlopu wypoczynkowego oraz ilość świąt, czyli dni ustawowo wolnych od pracy.

Wysokość ustawowo przyjętej płacy minimalnej w 2011 roku w wybranych krajach UE

Kraj	Wysokość płacy (w euro)	Porównanie z Polską (w %)
Luksemburg	1758	504
Irlandia	1462	419
Holandia	1424	408
Francja	1365	391
Wielka Brytania	1139	326
Polska	349	100
Czechy	319	91
Słowacja	317	91
Rumunia	157	45
Bułgaria	123	35

Czy wiesz, że...

Urlop wypoczynkowy w największym wymiarze czasu przysługuje osobom pracującym w Finlandii oraz we Francji (30 dni w skali roku). Zatrudnieni na Litwie i w Wielkiej Brytanii są uprawnieni do 28 dni urlopu, natomiast w Polsce – do 26 dni. W większości krajów UE urlop wypoczynkowy ma jednak wymiar 20 dni, np. w Niemczech, we Włoszech i w Holandii.

■ Przyczyny migracji zarobkowej Polaków

Głównym powodem emigracji zarobkowej Polaków jest trudna sytuacja na krajowym rynku pracy oraz różnice w poziomie płac i warunkach życia innych państw należących do Unii Europejskiej. Polacy, którzy decydują się na wyjazd zarobkowy, jako jej cel przeważnie wybierają najbogatsze kraje członkowskie UE, czyli te kraje, które otworzyły swoje granice dla Polaków w 2004 r., czyli Wielka Brytania, Niemcy, Francja, Holandia, Belgia, Luksemburg. Należy zwrócić uwagę, że w tych krajach jest to często pierwszy etap migracji. Wiele osób z niższym poziomem wykształcenia z tych krajów kierują się do państw o wyższym poziomie wykształcenia oraz kompetencji, np. do Niemiec, gdzie emigracja ma charakter stały, a nie tymczasowy.

■ W jakich branżach pracują Polacy emigranci zarobkowi?

Polscy emigranci zarobkowi najczęściej pracują w branżach o niskim poziomie kwalifikacji (np. w rolnictwie, budownictwie, usługach). Wiele osób po studiach pracując jako inżynierowie, lekarze, prawnicy, nauczyciele (np. w sklepach). W takiej sytuacji migracja ma charakter tymczasowy, a nie stały. Wiele osób do zjawiska stopniowej deprecjacji kwalifikacji. Powoduje to, że zmniejsza się szansa na lepsze zatrudnienie w kraju, co prowadzi do migracji imigracyjnej, jak i na rodzimym rynku pracy.

Stopa bezrobocia i przeciętne roczne dochody w krajach Unii Europejskiej

